

**UCHWAŁA NR III/22/2024
RADY MIEJSKIEJ W GOŁDAPI**

z dnia 28 maja 2024 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi z dnia 26 marca 2024 r.

Na podstawie art. 18 b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 609) w związku z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572) uchwala się, co następuje:

§ 1. Rada Miejska, po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, w przedmiocie rozpatrzenia przez Radę Miejską w Gołdapi skargi z dnia 26 marca 2024 r. (data wpływu do Urzędu Miejskiego w Gołdapi 28.03.2024 r.) na Dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej w Gołdapi uznaje skargę za bezzasadną z przyczyn podanych w uzasadnieniu do uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Gołdapi do powiadomienia skarżącej oraz Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej o sposobie rozpatrzenia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wiceprzewodnicząca Rady
Miejskiej w Gołdapi

**Sylwia Wrzesień-
Kisielewska**

Uzasadnienie do uchwały Nr III/22/2024 Rady Miejskiej w Gołdapi z dnia 28 maja 2024 r. w sprawie rozpatrzenia skargi z dnia 26 marca 2024 r. (data wpływu do Urzędu Miejskiego w Gołdapi 28.03.2024 r.)

Skarżąca w swojej skardze zarzuca nienależyte wykonywanie zadań przez Ośrodek Pomocy Społecznej w Gołdapi poprzez niewłaściwe opiekowanie się matką skarżącą oraz jednocześnie zbyt małą liczbę godzin pracy opiekunki. Ponadto skarżąca zarzuca „straszeniem” matki, że OPS w Gołdapi „ją zamkną gdzieś w zakładzie dla obłąkanych”.

KSWiP zaprosiła dyrektora OPS w Gołdapi na swoje pierwsze posiedzenie w powyższej sprawie w dniu 20 maja br. w celu wyjaśnienia powyższych kwestii. Ponadto poprosiła o pisemne wyjaśnienia w tej sprawie.

KSWiP ustaliła, że matka osoby skarżącej korzysta z usług opiekuńczych świadczonych przez OPS w Gołdapi w miejscu swojego zamieszkania od września 2020 r. W chwili obecnej usługi opiekuńcze świadczone są jej w wymiarze 5 godzin tygodniowo – po jednej godzinie dziennie, na przemian przez różne opiekunki. Należy nadmienić, że matka skarżącej choruje na schizofrenię i z obserwacji pracowników OPS w Gołdapi wynika, „iż jej stan zdrowia pogarsza się...”. W decyzji przyznającej świadczenie w formie usług wskazany został zakres świadczonej pomocy, tj. opieka higieniczno-sanitarna, dokonywanie zakupów, realizacja recept, pomoc w utrzymywaniu czystości w mieszkaniu. Według dyrektora OPS w Gołdapi, osoby świadczące usługi opiekuńcze udzielają pomocy matce skarżącej zgodnie z zakresem swoich obowiązków, zgodnie z poszanowaniem jej praw i godności.

KSWiP ustaliła, że usługi opiekuńcze w stosunku do matki skarżącej są świadczone nie przez jedną osobę, a przez kilka opiekunek w celu jak najbardziej obiektywnego podejścia do podopiecznej. Ponadto należy stwierdzić, że udzielone świadczenie przyznane jest na wniosek strony, a strona ma pełne prawo do rezygnacji ze świadczonej pomocy.

Odnosnie liczby godzin opieki, KSWiP stwierdziła, że ostatnia aktualizacja rodzinnego wywiadu środowiskowego przeprowadzona została z w dniu 29 kwietnia 2024 r. Matka skarżącej nie zgłosiła wówczas potrzeby zwiększenia ilości godzin świadczonych usług, potrzeby weryfikacji zakresu świadczonych usług ani żadnych nieprawidłowości dotyczących sposobu sprawowania opieki.

Z dalszych ustaleń KSWiP wynika również, że OPS w Gołdapi nie wystąpił w wnioskiem o przyjęcie matki skarżącej do jakiegokolwiek domu pomocy społecznej. Informował jednak strony, że ze względu na pogarszający się stan zdrowia osoby wskazanej w skardze oraz brak jej współpracy w zakresie świadczonych usług opiekuńczych a także niewyrażanie przez nią zgody na skierowanie do domu pomocy społecznej, iż w przypadku wystąpienia zagrożenia zdrowia lub życia matki, niezbędne będzie podjęcie takiego działania w celu udzielenia jej właściwej pomocy adekwatnej do jej potrzeb.

Zgodnie z art. 54 ust. 1 i ust. 4 ustawy z 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej osobie wymagającej całodobowej opieki z powodu wieku, choroby lub niepełnosprawności, niemogącej samodzielnie funkcjonować w codziennym życiu, której nie można zapewnić niezbędnej pomocy w formie usług opiekuńczych, przysługuje prawo do umieszczenia w domu pomocy. W przypadku gdy osoba bezwzględnie wymagająca pomocy lub jej przedstawiciel ustawowy nie wyrażają zgody na umieszczenie w domu pomocy społecznej lub po umieszczeniu wycofują swoją zgodę, ośrodek pomocy społecznej, jest zobowiązany do zawiadomienia o tym właściwego sądu, a jeżeli osoba taka nie ma przedstawiciela ustawowego lub opiekuna – prokuratora społecznej. Zgodnie zaś z art. 39 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego, jeżeli osoba, o której mowa w art. 38, lub jej przedstawiciel ustawowy nie wyrażają zgody na przyjęcie jej do domu pomocy społecznej, a brak opieki zagraża życiu tej osoby, organ do spraw pomocy społecznej może wystąpić do sądu opiekuńczego miejsca zamieszkania tej osoby z wnioskiem o przyjęcie do domu pomocy społecznej bez jej zgody.

Zgodnie z art. 87 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy rodzice i dzieci są obowiązani do wzajemnego szacunku i wspierania się. W związku z tym w obowiązek opieki nad bliskim spoczywa w pierwszej kolejności na rodzinie. Poprzez wzajemne wsparcie wyżej cytowanego kodeksu rozumie się pomoc materialną, psychiczne wsparcie w chorobie, kalectwie, pomoc w podejmowaniu ważnych decyzji, lub w załatwieniu spraw życiowych oraz pomoc fizyczna przy wykonywaniu różnych czynności.

Z uzyskanych informacji wynika, że troje spośród czterech dorosłych dzieci ww. mieszka poza granicami kraju. W związku z czym nie sprawują bezpośredniej opieki. Jednak starają się utrzymywać codzienny kontakt przez internet.

Rada Miejska w Gołdapi, po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, uznaje skargę za bezzasadną.